ततोद्रोणवधः पर्व्व विज्ञेयं लोमहर्षणं। मोक्षो नारायणास्त्रस्य पर्वानन्तरमुच्यते। १४५
कर्णपर्व ततोज्ञेयं शल्यपर्व ततः परं। ह्रदप्रवेशनं पर्व गदायुद्धमतः परं।
सारस्वतं ततः पर्व तीर्थवंशानुकीर्त्तनं। अत ऊर्द्ध्वं सुवीभत्सं पर्व सौप्तिकमुच्यते।
ऐषीकं पर्व चोद्दिष्टमतऊर्द्ध्वं सुदारुणं। जलप्रदानिकं पर्व स्त्रीविलापस्ततःपरं।
श्राद्धपर्व ततोज्ञेयं कुरूणामौर्द्धदेहिकं। चार्वाकस्यवधः पर्व रक्षसोब्रह्मरूपिणः।
आभिषेचनिकं पर्व धर्म्मराजस्य धीमतः। प्रविभागो गृहाणाञ्च पर्वोक्तं तदनन्तरं। १५०
शान्तिपर्व ततो यत्र राजधर्म्मानुशासनं। आपद्धर्म्मश्च पर्वोक्तं मोक्षधर्म्मस्ततः परं।
शुकप्रश्नाभिगमनं ब्रह्मप्रश्नानुशासनं। प्रादुर्भावश्च दुर्वासःसंवादश्चैव मायया।
ततः पर्व्व परिज्ञेयमानुशासनिकं परं। स्वर्गारोहणिकञ्चैव ततो भीष्मस्य धीमतः।
ततोऽश्वमेधिकं पर्व्व सर्व्वपापप्रणाशनं। अनुगीता ततः पर्व्व ज्ञेयमध्यात्मवाचकं।
पर्व्वचाश्रमवासाख्यं पुत्रदर्शनमेव च। नारदागमनं पर्व्व ततः परमिहोच्यते। १५५
मौसलं पर्व्व चोद्दिष्टं ततो घोरं सुदारुणं। महाप्रस्थानिकं पर्व्व स्वर्गारोहणिकं ततः।
हरिवंशस्ततः पर्व्व पुराणं खिलसंज्ञितं। विष्णुपर्व्व शिशोश्चर्य्या विष्णोःकंसवधस्तथा।
भविष्यं पर्व्व चाणुक्तं खिलेचैवाद्भुतं महत्। एतत्पर्व्वशतं पूर्णं व्यासेनोक्तं महात्मना।
यथावत्सूतपुत्रेण लोमहर्षणिना ततः। उक्तानि नैमिषारण्ये पर्व्वाण्यष्टादशैव तु।
समासो भारतस्यायमत्रोक्तः पर्व्वसंग्रहः। पौष्यं पौलोममास्तीकमादिवंशावतारणं। १६०
सम्भवोजतुवेश्माख्यं हिडिम्बबकयोर्वधः। तथाचैत्ररथं देव्याः पाञ्चाल्याश्च स्वयम्वरः।
क्षात्रधर्मेण निर्जित्य ततो वैवाहिकं स्मृतं। विदुरागमनञ्चैवराज्यलम्भस्तथैव च।
वनवासोऽर्जुनस्यापि सुभद्राहरणं ततः। हरणाहरणञ्चैव दहनं खाण्डवस्य च।
मयस्य दर्शनञ्चैव आदिपर्वणि कथ्यते। पौष्ये पर्वणि माहात्म्यमुत्तङ्कस्योपवर्णितं।
पौलोमे भृगुवंशस्य विस्तारः परिकीर्त्तितः। आस्तीके सर्वनागानां गरुडस्य च सम्भवः। १६५
क्षीरोदमथनञ्चैव जन्मोच्चैःश्रवसस्तथा। यजतः सर्पसत्रेण राज्ञः पारीक्षितस्य च।
कथेयमभिनिर्वृत्ता भरतानां महात्मनां। विविधा सम्भवा राज्ञामुक्ताः सम्भवपर्वणि।
अन्येषाञ्चैव शूराणामृषेर्द्वैपायनस्य च। अंशावतारणं चात्र देवानां परिकीर्त्तितं।
दैत्यानां दानवानाञ्च यक्षाणाञ्च महौजसां। नागानामथसर्पाणां गन्धर्वाणां पतत्रिणां।
अन्येषाञ्चैव भूतानां विविधानां समुद्भवः। महर्षेराश्रमपदे कण्वस्यच तपस्विनः। १७०
शकुन्तलायां दुष्मन्ताद्भरतश्चापि जज्ञिवान्। यस्य लोकेषु नाम्नेदं प्रथितं भारतं कुलं।
वसूनां पुनरुत्पत्तिर्भागीरथ्यां महात्मनां। शान्तनोर्वेश्मनि पुनस्तेषांचारोहणं दिवि।
तेजोंऽशानाञ्च सम्पातो भीष्मस्याथच सम्भवः। राज्यान्निवर्त्तनं तस्य ब्रह्मचर्य्यव्रते स्थितिः।
प्रतिज्ञापालनञ्चैव रक्षा चित्राङ्गदस्य च। हते चित्राङ्गदे चैव रक्षाभ्रातुर्य्यवीयसः।